

Francka in njena mati

Odnos med materjo in hčerjo se mi zdi zelo pomemben, saj je mati ponavadi vzornica hčeri. Je oseba, na katero se deklice lahko vedno zanesse in ji zaupa vse svoje stiske. Pri Cankarju pogosto najdemo motiv matere, v romanu Na klancu pa je ta še posebej zanimiv.

Francka je bila črna ovca v družini. Z njo so bolj kot s hčerko ravnali kot z deklo, vendar je imela Francka popolnoma drugačno dušo. Svojo družino je imela rada, čeprav so jo zapostavljali. V odlomku, ko je Francka že odrasla, oženjena in ima tri otroke, jo mati, s katero imata komaj še kaj stikov, ponavadi le, ko gre Francka k njej prosjačit za denar, obišče. Čeprav nikoli nista imeli globljega odnosa, se zvečer razgovorita in mati se ji izpove, kot se ji ni še nikoli doslej. Izvemo, kaj je razlog, da jo je mati obravnavala drugače. Njen oče je zapustil njeno mater in njo že ob rojstvu ter se poročil z drugo žensko. Po očetovem odhodu je bila polna žalosti in sovraštva, in ker je bila Francka plod njene pobegle ljubezni, je zasovražila še nič krivo Francko. Tako uboga deklica ni bila deležna ne očetove ne mamine ljubezni. Plaha in zbegana je živela v svetu, ki jo je sovražil, in zato tudi ni mogla ničesar v tem svetu doseči. Že od rojstva je bila obsojena na, tako kot opisuje Cankar, trnjevo in bolečino polno pot. Ko je bila še otrok in je odšla romat na Romarsko goro, je voz, ki naj bi jo čakal, odpeljal brez nje, ona pa je tekla več kilometrov za njim. Dogodek je večkrat podoživela v sanjah ali razmišljanju in tek za vozom postane simbol za neuspešen trud v življenju.

Francka je vedela, »da bo hodila in da ne pride nikoli«, »sama je vedela, da hodi po strašni poti«, ki ji ne bo prišla do konca. Po mamini izpovedi je bila le še bolj pretresena, zamislila se je nad svojim življenjem in se zbalala za svoje otroke, ki jih je za razliko od svoje matere imela neizmerno rada. Čeprav je vedela, da je njena prihodnost črna in brezupna, kakor križev pot brez konca, se je odločila, da se bo s prekletstvom svojega življenja borila do konca.

Tako nam je mala in slabotna Francka pokazala, da čeprav je njeno življenje obsojeno na propad, namerava vanj stopati s pokončno glavo. Tudi njena mati je že pred časom spoznala, da je Francka veliko boljši in vztrajnejši človek kot njena sestra Nežka, ki jo je mati imela raje. Kljub temu da Francka ni in ne bo dosegla ničesar, je pridobila mamino spoštovanje in ljubezen, ki si ju je vedno želela.